

АКИРЪ ПРЕМУДРЫЙ

ВО ВНОВЬ ОТКРЫТОМЪ СЕРБСКОМЪ СПИСКѢ XVI В.

СЪ ПРЕДСЛОВІЕМЪ

Е. В. Барсова.

ИЗДАНИЕ

ИМПЕРАТОРСКАГО Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ
при Московскомъ Университетѣ.

МОСКВА.

Въ Университетской типографіи (М. Катковъ).
на Страстномъ бульварѣ.

1887.

Ч Т Е Н І Я

**въ Императорскомъ Обществѣ Исторіи и Древностей Россійскихъ
при Московскомъ Университетѣ 1886 г. кн. 3-я.**

Издаваемый драгоценный памятник заслуживает самого тщательного изучения. Къ сожалѣнію мы должны ограничиться здѣсь самыми существенными о немъ замѣчаніями, насколько то требуется предисловіемъ.

По своему содержанію это арабская сказка, изъ «Тысячи и одной ночи» (т. VIII, Исторія мудраго Гейкара), по своей цѣли—это нравоученіе, направленное къ мысли: «Добро иже творить, добро обрящетъ, а еже яму копаеть подъ другомъ своимъ, се въ ню впадетъ».

Какъ происхожденіе, такъ и историко-литературное значеніе этой сказки обстоятельно раскрыты въ превосходномъ изслѣдованіи А. Н. Пыпина: «Очеркъ литературной исторіи старинныхъ повѣстей и сказокъ русскихъ», изданномъ въ «Ученыхъ Запискахъ втораго отдѣленія Императорской Академіи Наукъ» (кн. IV, 1858, стр. 63—95). Самыя догадки ученаго автора вполне оправдываются послѣдующими открытіями.

Сказка эта принадлежитъ къ разряду такъ называемыхъ «Странствующихъ повѣстей» и извѣстна не только въ славяно-русскихъ, но и европейскихъ переводахъ, довольно близкихъ къ арабскому оригиналу, хотя сдѣланы они не прямо съ арабскаго подлинника, но при посредствѣ уже греческаго извода.

Достойно вниманія, что тогда какъ въ передѣлкахъ европейскихъ особенно пространно передается содержаніе самой сказки, въ редакціяхъ славяно-русскихъ особенно выдерживается дидактическая часть ея, т.-е. главное вниманіе сосредоточивается на мудрыхъ наказаніяхъ Акира племяннику своему Анадану.

Югославянскіе списки найдены и изданы знаменитымъ славистомъ И. В. Ягичемъ въ его «Prilozi k historiji knjizevnosti naroda Hrvatskoga i Srbskoga (Zagreb, 1868, стр. 73—84). Старшій изъ нихъ—глаголическій 1468 г. подъ заглавіемъ: «Слово премудрости Акировѣ. Господь благослови. Синаграпа цара, ки бише одорски и налевски Господинъ»; другой—кирилловскій 1520 года подъ заглавіемъ: «Назкъ примѣдрога Акира поуниѣ». Тотъ и другой списокъ изданы въ сравнительномъ соотношеніи.

Русскіе списки извѣстны въ двухъ изводахъ: одинъ наиболѣе тяготеетъ къ спискамъ юго-славянскимъ и стоитъ съ ними въ прямой генетической зависимости. Изводъ этотъ видѣнъ изъ выписокъ Карамзина, приведенныхъ изъ Пушкинскаго Сборника въ «Словѣ о Полю Игоревѣ», гдѣ была помѣщена и эта сказка подъ заглавіемъ: «Синагрипъ царь Адоровъ, Иналивскія страны». Полный списокъ той же редакціи читается въ одномъ изъ сборниковъ Императорскаго Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ.

Другой изводъ представляющій чисто русскую передѣлку этой сказки, со многими особенностями русскаго быта и исторической жизни, извѣстенъ во множествѣ списковъ XVII в. (См. у Пышина стр. 74—75).

Кромѣ того многія изреченія Акира встрѣчаются отдѣльно въ другихъ сводныхъ статьяхъ. Такъ, въ одномъ изъ принадлежащихъ намъ сборниковъ XVI вѣка встрѣчаемъ: «словеса стѣхъ оцѣ» гдѣ въ ряду нравоучительныхъ изреченій разныхъ древнихъ мужей, между прочимъ читаемъ: акиръ реуе: сѣоу, да боуди языкъ твои на зло, яко исподѣи жернокъ, а на добро, яко керхнѣи. якоже не може мртвѣи на конѣ оудержатисъ, тако и клеветникъ не можетъ ко устѣхъ своихъ зла елова. И пакѣ реуе: да не воудеть дверь оуста твоя злымъ реуемъ. ни языкъ твои зла глѣна. ни гортанъ твои нѣтъ неовннимъ словесемъ. (л. 177 об.).

акиръ реуе: ельпон с хромымъ не имаета корзо теци. ни збогъ моужъ с богатымъ дружбы имѣти. яко смѣръ бѣтымъ смиреніе и печаль. а оубогымъ веселіе и радость, они богатства ѿнадоу. а син скорки и неуаан нзбѣдоутъ. Се елышавше когатѣи не гордите. якоже ко скнѣи копающе рыломъ сконмъ. да аще наидеть зсмяю магкоу

то гавкае копасть. тако и ѹкъ собираа бѣтство. да аще коле збереть, на колшеє козгоритса. (л. 119 об.).

Слѣды извѣстности этой сказки въ Русской письменности замѣтны въ глубокой древности: нѣкоторыя изреченія Акира приводятся въ завѣщаніи Владиміра Мономаха и въ «Словѣ Данила Заточника». Но особенное воздѣйствіе эта сказка имѣла на разрядъ такъ называемыхъ «поученій отца къ сыну» извѣстныхъ у насъ во множествѣ списковъ и въ разныхъ редакціяхъ.

Сербскихъ списковъ этой сказки до сихъ поръ извѣстно не было. Издаваемый списокъ найденъ нами въ Городской Чертковской Библіотекѣ, въ 4°, на 41 л. Писанъ полууставомъ XVI в.

Изъ Палеографическихъ особенностей обращаютъ на себя вниманіе слѣдующія:

1. Переходъ а въ е. Такъ здѣсь постоянно читаемъ ме, те вм. ма, та; време, уедо, мекъ, пріе, поэхъ, кснеть, гореще, престакншнсе, възлнваетсе и т. п.

2. Частое употребленіе ь вм. ѣ: азъ, поль, домъ, снѣ, самъ, се-стрнункъ, слоужнль, и т. п.

3. а вм. л: късакон, ткоа, цѣа.

3. а вм. е: покннанъ.

5. ы вм. н: кына (вм. вина), ты (вм. ти); въсы (вм. вѣси), выждь, въсы, съ нымъ, съткорыхъ, наследныка, оугодиты, поклоныхса, съвѣтныка.

6. И на оборотъ и вм. ы: снплетъ, наснтнхъ.

7. ѡ вм. ѡ: не ѡзды (вм. не ѣзди).

Изъ Грамматическихъ формъ отмѣтимъ:

1. Употребленіе: акуріе, вм. акирій.

2. Прилагательныя — въ имен. ед. муж. р.: адорскн, аналабскы, моужкы, старн, несъмнальны.

3. Весьма часто встрѣчается дат. самостоятельный: аще престакнншоумнсе, и прнвлнжающнмса мнѣ, представлене трапезе.

Изъ древнихъ словъ укажемъ:

ауе—а что, если.

браунна, *σηρικός*—шитая, шелковая ткань.

крѣтнице — *σάκκος*. *silicium*, толстая матерія, сплетенная изъ волосъ.

вѣтнѣе—тоньше.

глоумецъ — *σκηνικός*, *scenicus*, актеръ (въ др. сп. игрецъ, гудецъ).

донти — *θηλαζειν*, кормить.

книга—грамота, письмо, посланіе.

кнѣтнаръ — *κεντηνάριον*, *centenarium*. Въ нашихъ азбуковникахъ слово это толкуется такъ: 1 кентинарь потянетъ 150 литръ, 1 кентинарь серебра стоитъ 645 рублевъ, а 1 кентинарь золота 7500 руб.

керемнда — *κεραμίς*—кирпичъ.

ковль — *χρίνιξ*—хлѣбная мѣра.

коннаръ—конюхъ.

лоуда — *μωρία*, *stultitia*, глупость.

носкнкъ—орелъ.

Орь—жеребецъ.

Поклысаръ—посолъ.

Прѣва, *ἀρχαία*—древняя.

Пъхоръ—хорекъ.

Рѣи—червленое зеліе.

Разкратити—привести въ раскаяніе.

Сестринккъ—племянникъ.

Оужнкъ—ближній.

Оүкроухъ—ломоть.

Уеладъ—слуги.

Уютн—слышать.

Что касается отношенія издаваемого списка къ Пушкинскому тексту, равно какъ и списку Общества Исторіи и Древностей Россіихъ, то для сравненія приведемъ нѣкоторые ихъ образцы.

Въ издаваемомъ текстѣ читаемъ напр., азъ акрїе трескованіе (чтеніе очевидно не исправное). Въ Сборникѣ же Пушкина читалось; и създахъ тресбнкы.

Здѣсь:

Уто рекъть у авци. акырїе праведнїи моужь. истиннѣи къ. правдою бгѣ сляжаміе. представнїишмнсе. моужьскы поль не буди ни женскы.

Здѣсь: аѹе.

Списокъ Общества Исторїи сравнительно съ издаваемымъ представляетъ значительныя передѣлки.

Въ Сборникѣ Пушкина.

Акырѣ праведенъ бѣ и Богу истиннослужаше; сице умереть и не обрящеться мужескѣ плѣ, иже постоитъ на гробѣ его, ни дѣвическѣ плѣ, иже бы его оплакала ни иже по немъ задницу вѣзметъ.

а еже о уадѣ.

Е. Барсовъ.

ПРИТЧА И ПСОУЧЕНИЕ

ѿ разумѣ и ѿ мудрѡсти акуріа Філософа ѿ блки.

Синагринъ црѣ адорскіи. и аналабскы црѣ. въ то время азъ акүрїе книгоуїа бѣ. и рено ми кѣ ѿ ба уеда не родиты. именїа имехъ пауе късахъ улѣкы. и поѣ себеъ женоу и сътвори домъ и жи ѿ лѣ и не сътворихъ уеда. азъ акүрїе требованїе. и рѣ тако гї бѣ мой, аще прѣставнїишмнсе. и не вудетми наслѣдныка. уто реквть улѣкци. акүрїе нраведнїи моужь. истїнныъ кѣ правдою. бѣ сажане. прѣставнїишмнсе, моужьскы ноль не вздн ни женскы. нї нїиъ пронз тї гн бѣ мой. дажь мзжкы ноль да егда прѣставнїишмнсе. да снлеть нреть на ѡи мой. и гла мой оуслышл гѣ. и прїнде глїе ѿ акүрїе късе тї прошенїе да. аче да не просн нѣ сестрїункы ткои анадань. възми его кѣ сна мьсто. еше малъ вѣ и вѣдѣ его донтї. и въскрѣмнхъ его медомъ и кїномъ. и ѡдѣѣ его сребро и краунномъ. и егда къзросте. и наоучнхъ его късе премьдростн. и късакон грамате. и тако мнкъзгла црѣ рѣ. ѿ акүрїе съвятнїе мой. аще състарексе прѣставнїишсе. кого ѡбрѣцѣ такова съветныка. и рѣ црѣ ие оу мене снѣ. како же есмь азъ въ оуме и въсакои нрѣмоудросты. и кнїзѣ наоучы. и рѣ мн црѣ прїведн мн сна твоего да кнїжѣ. аще възможеть оугоднты прѣ мною. тогда ѡнзцѣ тебѣ въ дѡ скон. и въ старостн къ домъ сѣ поживншн. и но-ехъ сна своего анадана. и прївѣдѣ къ црѣ. како црѣ оүзрѣ ѡвѣцѣл и рѣ. блвень боудн къ дншны днѣ ѿ акүрїе. како прѣставнїте прѣ мною, и къ животе. и поклоннсе азъ акүрїе прѣ црѣемъ. и рѣ тѣ самъ вѣсы како есмь сажнл. ножи да боудеть мль ткоа на старостн моен и

на андановъ дѣтствѣ. ꙗко оуслышѣ ѿ мене рехъ сѣю црѣ. и рѣ за
 нрѣва ткоа ннѣ не прѣметъ ткое мѣсто. азъ акүрѣс сѣа сѣ ѿставѣ
 и наоууенѣа наситѣ. ꙗко хлѣба и кода. и рѣхъ емъ слышнѣ глѣ мое
 сѣв. и късакомъ проууенѣю ꙗснѣ боудн и послоушавѣкъ късе днн сѣое.
 нно утѣ слышнѣннѣ ѿ црѣа нан кнннѣ да съгнѣтсе къ срѣци твоѣмъ.
 ꙗще ли извѣстннѣ. то вѣдетъ тн ꙗко оугаѣе гореще и съ прѣрокомъ
 вѣденнѣ. и послѣ раскѣсннѣсе. ꙗще утѣ слышнѣннѣ и не иноквѣдоуи ни-
 комъ же. нан оузрѣннѣ и не ѿкѣкѣннѣ. закѣзѣе а не ѿрѣшае. и ѿре-
 шеннѣ а не скѣзѣннѣ. и се слышнѣ сѣе не къзѣннѣа на красотѣ жеисквѣю.
 ꙗще и късе именьѣе дѣеннѣ еннѣ послѣ же срамѣотнѣ боуденнѣ. и къ
 грѣ кънадненнѣннѣ. сѣв не вѣдн жестокъ ꙗко и кѣ улау. и боудн ꙗко
 гвѣа мекъ. сѣв гла твоѣ тѣ вѣдн. ꙗще вѣ добръ былъ гла къкнѣкъ.
 ѿсьль къ рѣканѣемъ. вѣ, храмннѣе създаль, едннѣ днѣ. сѣе больше тн
 ие съ мѣдремъ каменнѣемъ кѣлѣтнѣ, нежелн съ къзвннѣннѣ кнѣно ннѣтн. сѣе
 не боудн вѣзмѣрннѣ слѣдѣкъ, да некѣто пожрѣтсе. и не вѣдн вѣзмѣрннѣ
 горѣкъ да не ѿбегноуѣтѣ, ѿ тебѣ спѣоке вѣгата мѣжа. сѣе сѣе иже змѣю
 и рѣше глада радн, а дрѣжн же рѣше лека радн. сѣе ега мѣжъ къзке-
 лнунтсе не завнѣдн емъ. сѣе свое блюдн, а чоуже не къзѣман. сѣе съ
 ѿбѣльстѣкъмъ на трапезнѣ не съдан. сѣе не прѣклѣжаннѣе жеиъ къзѣ
 ѿуѣннѣ, и на красотѣ еннѣ не къзѣннѣа. сѣе ꙗще дрѣгъ твоѣ къзиснавнѣ-
 днѣ те и научетъ хвантнѣ, а тѣ хлѣбомъ и кннѣо нахраннѣ. сѣе вѣзѣаконъ
 пѣдае, а праведенъ къстанетъ. сѣе сѣа своѣго ѿ бѣенѣа не оудрѣжн.
 иже вѣетъ сѣа то ꙗко кода на кннѣогрѣа къзлнѣкѣтсе. сѣа своѣго ѿ
 дѣтствѣа оукротнѣ. ꙗще ли не оукротннѣннѣ егѣо. то ирѣже днннѣ твоѣ
 състаретсе. сѣе не храннѣ рабъ кълереуѣннѣкоу, ии ракоу крѣалнѣкъ. да не
 растоунѣт именьѣа ткоа. сѣе ꙗще те кѣо срѣцетъ и къзгѣаетъ к тебѣ
 съ къздрѣжаннѣемъ ѿкѣннѣа емѣоу. зане напрѣснѣ улакъ къвѣрѣзѣ ипро-
 ннѣтѣ слѣоко. и послѣ кѣетсе. сѣе лѣжлѣкъ улакъ испрѣка къзѣлюбленъ
 вѣдетъ, а послѣ лѣжлѣва улака реуѣ ꙗко итнѣе шытаннѣе. сѣе ѿца
 своѣго ноуѣтнѣ. ꙗко късе именьѣе тебѣ ѿстѣкнѣтѣ. сѣе въ пощнѣ вѣзѣ
 ѿрѣжѣа не ходн не късн во утѣо срѣтсе. сѣе иже родомъ и скоуденъ
 ие то ирѣ късемн хоуденъ ие. сѣе не рѣцн госнодннѣ мой къзвннѣннѣ ие.
 сѣе наѣзѣаннѣе госнодннѣа своѣго прѣнѣманнѣ. и оу мѣтннѣ вѣденнѣ. ѿ
 своѣи прѣмѣдрѣстнѣ не пѣдѣннѣсе. елѣнко можешъ трѣннѣ. злѣо не глѣм. сѣе
 многѣорѣуѣннѣ не боудн. сѣе ꙗще те на послѣ пошлаю невкъсны. да не

много пошajúть. да не рѣ тебѣ гнѣ ѿстави ѿ мене и ѿскръбени и
 да рѣть приди къ мнѣ и възрѣшисе. снѣ къ стѣ днѣ ѿ црѣккѣ не лы-
 шы. снѣ на оумръшнѣ ходи и поскти домъ. и номенѣ се ꙗко и тебѣ
 и оумреть. снѣ конѣ не иман. ꙗ на уюжемъ не ꙗзды. снѣ съ голыною
 меръ, оузиимли с малою не продаван. не рѣци тебѣ и прикытокъ: зло
 дело то ие. бѣ въсе въсть и въсе оузрѣкъ и прогнѣклетсе. и потреби
 домъ твои. снѣ кѣиѣмъ именемъ не клянисе. да не оумалетсе днѣ
 твои. снѣ къ нечлнѣх приходи и оутешлн словесы. болше ие злата и
 еребра. снѣ оудрѣжн иезыкъ твои ѿ злѣ. и рѣци скои ѿ тѣбѣ. снѣ
 ѿ клзди анишы, снѣ ꙗще нослзшлешн моудра ꙗкѣ то ꙗкоже днѣ водѣ
 илннѣшисе. снѣ ꙗще нечлѣ илндетъ те ѿ бѣ не гнѣкнисе, ꙗко шнѣто
 же оуснѣшн. снѣ ирлвосздн на старость ѣтнѣ вѣдени. снѣ иезыкъ
 твои вѣди сладкъ. снѣ не вѣжелѣн попрати дръга своѣго да не слѣ-
 зитсе попраиъ вѣти тнѣ. снѣ мѣдромъ рѣши и иноклнты за тебѣ.
 лоудѣ ꙗще и того жѣзломъ вѣшн. не прилѣжншн емъ оумл. снѣ
 мѣдра послѣкъ не оушн егѣ много. ꙗ безумна ꙗще послѣкъ кѣмо. то
 и сѣмъ по немъ идешн. да не вѣведетъ те къ срѣмотоу. снѣ дръга сво-
 егѣ исквшлн хлѣкомъ и кнѣномъ. снѣ ꙗще те кто зоветь на ѿбѣдѣ. то
 прѣкъ не ходи, ꙗще те, бѣ, вѣзовѣтъ те то ѣтнѣ еси. и къ ѣтѣ вѣнѣ-
 дешн. снѣ прими мѣзѣ ꙗкъ мѣзѣ сѣдлѣ ѿшн ѿслѣнлѣють, снѣ любн
 женъ твою ѿ всѣго срѣца. ꙗко та ие маты детемъ твоимъ. снѣ болше
 естъ нослзшлѣтн илнѣна мѣдрѣ. нежелн безумна трезна. снѣ болше
 естъ рабѣ вѣренъ нежелн скои некѣрнѣ. снѣ колн ие дрѣ клзди тебѣ
 нежелн братъ надалѣуъ. снѣ колѣ ие ꙗкѣ добра сѣмрѣть. нежелн
 залъ жикоть. снѣ колѣ ие ѿвѣла нога къ рѣци твои нежелн въ уоуѣе
 плѣца. снѣ егдѣ призовѣшн дръга своѣго на ѣтѣ. вѣломъ лнцѣмъ прѣ-
 стои ем. да ѿшн вѣло ѿтндетъ къ домъ твои. егдѣ ѿбѣ сѣтворншн не
 стѣнѣ прѣ дроугомъ своимъ помрлѣуеномъ лнцѣмъ. да не вѣдетъ тѣ ѿбѣ
 къ посрѣмленіе. снѣ воле тѣ ие съ ѿгнемъ лежатн нежелн житы съ
 женою злою. снѣ егдѣ илншн кнѣно не говорн много. снѣ безумнѣ
 ꙗкѣ не смѣисе. глѣшн не смѣисе. ꙗко и тѣ ткѣрѣ вѣтѣ еси. снѣ го-
 сподннѣ своѣго вѣлнѣх рѣчь не ѿбннзн. ꙗ илнскн не вѣзнесы. снѣ
 исквшлн дръга своѣго ꙗкѣ емъ тлннѣ. и по днѣ мнозѣхъ рѣскѣрѣвѣсе
 съ нѣмъ. да ꙗще не ѿблнѣитъ тѣнна твоѣ. то любн егѣ. ꙗще лн ꙗкѣнѣ
 глннѣ твою. ѿвратисе ѿ него, снѣ болшн естъ да тн оубрадѣтъ, не-

желы дати оукрадешь. сие аще прѣ свидѣамъ дръга радїи рѣши реуь
 помощнъ. то ꙗко ѿ оустъ львовъ истрѣгнешїи ѡвуче. сие егда на пять
 идешїи уюжомъ хлебъ не надѣнсе. нѣ свои хлѣбцы при себѣ носїи. сие
 егда дрѣгъ те възненавїдїи те и оумреть не радїнсе емъ. сие старѣ
 вѣдехъ вѣстанїи емъ, аще ты протѣвхъ томъ не ѿда, ѿ ка вѣгъ прї-
 имешїи. сие аще те свседомъ звѣань вѣдешїи, но оугломъ не гледан
 въ храмїннѣ и не утнѣ ко ѿ. сие егѣ же бѣ ѡбгѣтѣль ѿ, не завїдн
 емъ. нѣ поутьи егѣ. сие егда вѣнѣдешїи въ пегѣльнѣ домъ. ѿ пнїю
 не глы. егда ли вѣнѣдешїи въ домъ. радѣстнѣ пегѣльнѣ не възпомннннїи.
 сие нмѣнїе нмаи глѣдемъ не оумнранїи. нлы жежою. оумрѣшъ же тебѣ
 инъ наунеть вѣлытїсе ѿ нменїи твемъ, и вѣсзе трѣднлсе есїи. сие
 улкѣ оубогъ аще утѣ оукрадеть номлѣнїи егѣ. сие на бракъ шѣ не
 свдїи много, да не иженятъ те прѣже нсхода. сие болшїи ти ѿ ѿ
 мздра вѣннѣ бытїи. нежелн ѿ вѣзвннїи мѣслѣ мѣзанъ. зане мздры аще
 вїетъ те мнслѣтн оутешнїтїи те. а безвмннѣ мѣслѣ мѣзѣв те накы зѣто
 ищеть. сие еже те наоууїи то съ вѣсвмъ срѣцемъ прїимнїи, азъ акѣрїе въ
 срѣци сїи рѣхъ ꙗко снѣ мон анѣданъ наказанїе мое послѣша. и прѣдѣ
 егѣ црѣви. вѣмѣсто себѣ. и не вѣдехъ егѣ ꙗко реуїи мое не послѣшаеть.
 азъ тыѣ наоууїтїи егѣ, а ѿнѣ мнслѣше ѿ смрѣтїи моїи. и свѣтъ
 ѿ мнѣ свѣщѣвалше. азъ акѣрїе перскомъ црѣ радѣватнсе на лѣноу.
 а ѿнѣ нанїса и рѣ въ тѣже днѣ прїдетъ кнїга. да снѣ готовъ съ сво-
 имнѣ воїи. азъ тн прѣдѣ азѣорскѣю землю. и прнмннїи ю не повѣднсе
 ны скы а дрѣгъ кннѣ нанїса егѣпѣтскомъ црѣ фарѣѣннѣ рѣ когда прн-
 деть к тебѣ кннѣ да снѣ готовъ на полѣ егѣпѣтскомъ. мѣа, ауста. кѣ.
 днѣ. азъ тн прѣдѣмъ землю анѣлїнскѣю и градѣвъ. и прнмннїи ю не
 истоа ннколѣко. и въ то време вѣше црѣ рѣспоустнлѣ воїе свое. а въ
 то време црѣ едннѣ вѣше. напнслѣ вѣше кннѣ анѣданъ моннѣ пн-
 санїемъ. и нрѣстенѣ моннѣ пегѣтѣль и дрѣжѣкъ себѣ ѿвѣ грамѣте
 ѡжнѣде време датъ ѿ црѣви. и нанїса на кннѣ реуь таковоу ѿ црѣ снѣ-
 нагрннѣ къ акѣрїю свѣтнннѣ моїемъ. въ иже днѣ прндетъ к тебѣ
 кннѣ сїа свѣрнѣ вѣсе воїе моїе. и готовъ воуднїи. мѣа, ауста. кѣ. днѣ.
 на поле егѣпѣтско. егда азъ прнѣзъ то нннрѣви воїе и нареднїи на
 браннѣ. ꙗко да вѣтъ поклысарѣ фарѣѣннѣ воїе моїе. и вѣдавъ анѣданъ
 кннѣ сїю двѣмѣ ѡтрѣкѣ. и посла ю к мене творе ю ѿ црѣ и нрѣстоаше
 анѣданъ црѣви. и прннсе ѿвѣ кннѣ прѣ црѣ снѣнагрннѣ. юже вѣ на-

писалъ самъ. и рекъ црѣю сѣ ѿ книги оца моего акѣрія. азъ не прие
 съвета его. нѣ принесѣ тебѣ книгъ сѣю. зане имъ есмь твои хлѣбъ.
 и не дохоитъ ми златъ мислитѣ тебѣ. послышавъ же црѣ. ты оца моего
 акѣрія възвелъ еси пауче къ сѣ вельмѣ свои. и вылъ что ѿ писаль на
 тебѣ. и на црѣтво твоѣ. се рекъ и да црѣви книгъ тѣ. и ѡскрѣбъ црѣ
 кеамн. и рѣ ѡ гн бѣ мои. коѣ зло сътвори акѣрїю азъ; та толнко зло
 номислы на мѣ. и на црѣтво мое. црѣю мои егда каветанъ боудеть.
 нѣ мѣа, авста нди на поле египтское и виднши яко истина ѣ. по
 слышавъ црѣ анадана, и приде на поле египтское црѣ и снѣ мои
 анаданъ в съ нымъ яко азъ акѣрїе. оуготовѣ воѣ на брань по рѣно
 мѣ писанїю и не въздохъ яко снѣ мои анаданъ подъ ною рокъ копанше.
 яко видѣ ме црѣ съ вои оуготовѣкашасе. велнкомъ страхомъ оубоаксе. и
 вса реуч истина въ црѣ анаданъ. и рѣ анаданъ црѣю. сѣ юже съ
 твори ѡцѣ мои акѣрїе. нѣ ѡствнн възвратнсе къспеть. азъ ндѣ къ
 ѡцѣ моему акѣрїю. и мысли замы разкращѣ его. и оувѣщаю его и
 нрѣведѣ к тебѣ. и тогда сѣднши емѣ прѣтнкоу дѣлѣ его. и възкрат
 тысе црѣ къспеть. и се анаданъ приде къ мнѣ. и цѣлока мѣ и рѣ
 зрѣавъ бѣдн оуче мои акѣрїе. яко оугодннѣ въ дншны днѣ. нрѣстакн
 воѣводи мое нрѣ мною яко же ты вѣ повѣлъ ѡ акѣрїе. и се възве
 личнсе нрѣ посланнкоу фарѣновѣ. и самъ ннѣа нрѣдн и норенїю ра
 снвстѣ войскѣ. ндѣ съ снѣомъ своимъ црѣкы. и оузрѣ ме црѣ и рѣ ми
 нрѣде ли акѣрїе съкѣтннуче мои и кннжнннуче мои. азъ тебѣ оустроилъ
 къ что и въ слѣкъ. ты же възвнѣ на мѣ рѣтъ. и се рекъ црѣ да ми
 грамѣте. и въздохъ яко побнѣо писанїю моему. и занеуатено моимъ
 нрѣстенемъ. разгнѣвъ и нроучѣ и късе кѣсты мое раслабнше и свѣ
 зѣсе нѣзыкъ мои. и възнскѣ прѣмѣдрѣсты и не ѡврѣтѣ въ себѣ, и
 оужасъ велнкъ нападѣ на мѣ. тогда снѣ мои анаданъ его же вѣ но
 ставкы нрѣ црѣемъ. глѣе ѡ старн и несъмнѣсны ноуто не ѡвѣщае
 шн нрѣ црѣемъ. се ннѣа по дѣломъ ѡбрѣлъ еси себѣ. и тако ми рѣ
 снѣ мои анаданъ. велнѣ црѣ рѣцѣ твои на свѣзанїе нрѣдѣти. и нозѣ
 твои на ѡжованїе. и потомъ да ѡсекѣтъ глѣкѣ твою. и ѡнесѣтъ ѡ
 тѣла твоѣго. р. лѣкътъ, и приѣ ѡкѣ црѣкы. падѣ поклоннсе емѣ црѣви.
 и рѣхъ гн мои въ вѣкы жнкн. како ме хоцѣшь погѣбѣты. не слышѣ
 ѡ оустѣ моихъ ѡвѣта. нѣ бѣ вѣсть яко црѣтво емоу ныннмъ съгрѣшилъ
 есмь. нѣ юже съ твои да създѣтсе, нѣ повѣли аще тыѣ колѣ дабы

ме погвѣнѣи къ домѣ моѣму. ꙗко да погребѣтсе тело мое. и поклѣтъ
 црѣь и предастъ ме ѹлкъ. иже имѣѣа и срѣтка любокъ. и покѣстъ ме на
 погвѣненіе. и послѣ къ домѣ мой напредѣ и рѣ же женѣ своен и зиди
 прѣтѣкъ менѣ. и поимн съ собою двѣци съ ѹелѣдїе късею. и ѡдѣи и
 къ брауины да ме ѡналауѣють. зане смръть прїетн хоцѣ ѡ црѣа. и
 оѹготовкн трѣнезѣ да влѣзѣвъ къ дѡ мон съ люѡмн и вѣкѣшъ хлеба и
 вина и потѡ смръть прїимѣ. и сѣтворн женѣ моѣ еже рехъ еѣ. и
 срѣтоше ме и къведоше ме къ дѡ мон. и прѣстаклаше трѣнезе. и наѹе-
 ше ѡсты и нѣтн. и ѡишеѣ вѣсы и наѹеше къжо и спатн. тогда азъ
 ѡкѣрїе къзѣхивкъ нѣзъ глѣбыны срѣца моѣго и рѣ дрѣзѣ моѣму иже
 повѣ ме погвѣнты. къзрїи на нѣо и оѹбонсе бѣ. къ ѹасѣмъ, и помены
 ꙗко съ дрѣзѣбоѡ жи с тобоѡ къ многїе днїи. нѣ номѣны ꙗко прѣвесе
 црѣь прѣдалъ тебѣ къ рѣцѣ мой. за некѣ кнїз на погвѣненіе. азъ же
 съхранѣхъ те и ѡправдыхъ. ꙗко безкнїнн дондеже къзнѣканъ высть ѡ
 црѣа. за се ннѣ не погвѣленъ менѣ. зане ѡбрѣтохсе и азъ такоже. нѣ
 сѣтворн мѣтъ твою на мнѣ. и съхранѣ ме ꙗко же и азъ тебѣ. а ѡ
 црѣа не оѹстрашѣнсе. ѣсть бо мужъ къ тѣмнїцн старѣ ѡбразомъ, прї-
 наѣѣ мнѣ. и покнїнанъ ѣсть смрътн. нѣ съквѣцн рїзн мое и ѡкле-
 цн еѣго. и зѣдн кънъ и ѡсецн емѣ глакъ и ѡнесн. р. лѣкътъ ѡ тѣла
 еѣго. ꙗко же поклѣтъ ѣ црѣь. ꙗко оѹелѣшн дѣзъ мон реѣ съю. и прї-
 скрѣбннъ бѣ. и реѣс мн келїкъ ѣсть стрѣ црѣвъ како могѣ прѣсѣзнѣтн
 еѣго. нѣ за любокъ твою ꙗкоже мн рѣ тако да сѣтворѣ. и писано бо
 положнн глакъ за дрѣзѣа скоѣго. азъ съхрано и съблѡдѣ. аще ны
 ѡкнѣнїтъ црѣь. и азъ погнноѹ с тобоѡ. и се рекъ съблѡѣе рїзн мое
 и ѡблѡѣе оѹжыкѣ. и и зѣде кънъ и рѣ дрѣзгомъ. выдїте лѣ оѹсѣѣненїе
 ѡкѣрїеко. и прїкнѣжаѡщїмсе мнѣ и ѡсѣкѡ глакъ емѣ. и ѡнесѡ ѡ
 тѣла. р. лѣкъ. и не рѣзѣмеше ꙗко иномѣ глакоѹ ѡсѣкнше. и про-
 сѣсѣ слово по вѣсеи землн. ѡдорьскои и наѣвелнцѣн. ꙗко ѡкѣрїе
 кнїгоѹнѣ. ѡѹбнѣнъ бѣ. тогда дрѣзѣ мон и женѣ моѣ оѹѹготовѣета къ
 землн. д. лѣктн и къ шнрннѣ. д. къ дѣбнннѣ. тѣ кънесѡстѣ мн хѣтъ
 и водѣ. и ѡнѣ дрѣзѣ мон. и къзѣегн снѣагрннѣ црѣь. ꙗко ѡкѣрїе
 оѹсѣѣенъ бѣ. и късн люѡдїе ѹше и късплакнше. и се рѣ црѣь ѡнаѣнѣ,
 идн къ домѣ скон и сѣтѣн ѡнѣа скоѣго. да еѣгда же прїѣде ѡнаѣнѣ къ
 домѣ скон. и не прїе сѣтованїе ны номѣелн ѡ смрътн моѣн. нѣ
 събрѣ наѣе глаѡѹмїе къ дѡ мон. и наѣетъ творннн прѣв келїкъ. и рѣкн

моє ѡже оугодиа ткорєах мене. ѡ сѣрвоуѣжиіи моєи глаше быти съ нею. азъ же акүрїе лежъ къ тме. слышѣ сїа къса ѡже ткоаше. снѣ моѡ анадань. ѡ въздѣхѣ горкѡ ѡ сѣца моєго. ѡ не можѣ ныуьсо же ткорнѣти. прїде дръгъ моѡ ѡ посетити ме. ѡ къльзъ къ мнѣ ѡ науєт ме тешити. ѡ рѣ дръгъ снѣ помансе за мнѣ къ гѣ. ѡ рьцн гн бѣ иркедны. помлѣхн раба своєго ѡ тьмныце сїе. ѡко на те оуноваю рабу твоє. се ннѣ акүрїе къ землн погрѣбень бы. ѡ не выдѣтъ скѣта. нь ты гн бѣ моѡ ирнзри на раба твоєго. иркедн єго нзъ рока ирѣисподнѣго. ѡ пославанн млткѣ єго. ѡко оуслыша єгүпѣтскы црѣ фараѡб. ѡко акүрїе оукиєнь бы. ѡ къзраүкѣсе келмн. ѡ посла къ црѣ синагрннѣ. наннса кннѣ. ѡ рѣ єгүпѣтскаго цра фараѡна. адорскомѣ црѣ. ѡ рѣ хоцѣ да мнѣ делаєши гра нн на нѣоу нн на землн да допѣстышь мнѣ ирѣмвдрїе делателе да сѣделаюгъ. ѡко же оугодно бѣдет мнѣ. ѡ некою ирѣмвдрѣ да мнѣ ѡткѣщѣюгъ. да ацѣ мнѣ сѣтворннн єланкѡ хоцѣ. г. лѣ, дань ѡ моє землѣ ирнємлєши. ацѣ лн мнѣ не ѡкѣщѣюгъ. г. лѣ, да мнѣ дань допѣстнши ѡ твоє землн. ѡ єгда проуьтоше кннѣ тѣ црѣ ирѣемь синагрннѣ. ѡ посла ирнзкати мвдрѣце своє. ѡ црѣ ннмнѣ проуьтоше кннѣ нѣосланнє ѡ цра фараѡна. ѡ рѣ ннмѣ кто хоцѣеть поитн ѡ бѣ къ землн єгүпѣтскѣю къ фараѡнѣ. ѡ рѣше ємѣ ты црѣ сѣ късы. къ днѣ твоє и оца ткого. късѣкѣ мвдрѣ акүрїе ирѣрѣклѣше. а се снѣ єго анадань, ємѣ же наоуьєнь єсть ѡ него късѣкоѡ ирѣмвдрѣсти нь ты да идетъ. ѡко оуслышѣ анадань. келѣемъ глѣсомъ къзвнн къ црѣ. кънстннз то не могѣ сѣтворнѣти да идрѣтъ ннѣ уліцн. ѡко се слыша црѣ келмн къѡскрѣбѣ. ѡ стѣнн ѡ прѣстола злаата. ѡ ѡбѣує къ крѣтнщѣ. ѡ науєтъ скрѣбѣтн ѡ рѣ ѡ акүрїе како те погѣбѣхъ мвдрїи кннѣннѣ моѡ. дѣтнща лоуда посланнѣ. ѡ къ єдннѣ уа погѣбѣхъ те. ннѣ тебе погна не могѣ ѡбрѣсты гдѣ ннѣ ѡбрѣщѣ те ѡ акүрїе ѡко не къ дооуьменн моє. погоубѣ те. ѡко оуслышѣ дръгъ моѡ реуѣ снѣ ѡ цра. ѡ гла ємѣ црѣ не побаєтъ ирѣствѣтн господннѣ своєго. нь ннѣ что ты єсть кола сѣтворн мнѣ. азъ акүрїа сѣхраннѣ ѡ жннкѣ є ѡ ѡбѣщѣ црѣ глѣ гн бѣ моѡ єже глѣши ацѣ истрннѣ є ѡ кннѣ акүрїа, дамъ тн. р. къбѣ злаата. ѡ ѡбѣщѣ дръгъ моѡ црѣвн. єст лн къра да не сѣтворннн ємѣ злаа. ѡ рѣ ємѣ црѣ єсть къра. ѡ посла ирнѣстн акүрїа. азъ акүрїе ирнѣдѣ црѣ цра. ѡ поклоннсе ємѣ. ѡ бѣхъ власн глави моє до поѣса. тѣло моє къ землн ирѣмѣннѣлосе къ. ино-

кѢи МОЕ ПОБНИ ѠРЛЕМЪ. Ꙗко оузре ме црѣ велми късилакѡсе. ꙗ оусты-
дѣ мене. ꙗ минвкшх уасх ꙗ рѣ ме ѡ акүрїе. азъ ти не съгрѣшѣ нѣ
снѣ твон ѡнадѡнѣ. ꙗи моѡ сѡмъ вѣдель ѣсы Ꙗко не съгрѣшнѣхъ тѣ ны-
когда. ꙗ посла ме къ дѡ своѡ ꙗ прѣвѣ. к. дѣи, ꙗ прїдѡ къ црѣ. ꙗ бѣ
тело мое Ꙗкоже ꙗ прѣвѣе. н рѣ ми црѣ слышалъ лѣ ѣси ѡ акүрїе
уто ми писѡ ѣгүпѣтски црѣ. на ѡдорскзю землю. късн оукоѡхоисе
того ꙗ ѡбегѡше ѡ мене. ꙗ рекѡ емъ тако ѣсмъ къ тѣе дѣи творнѡ.
ѡще вы была хѡкъ коа вннѡ азъ вѣ прїшль ѡзбѡвнѡ ѣгѡ. ꙗ слышалше
Ꙗко оумрѡлъ ѣсѣ за то рѡзидѡше. ꙗ повѣлн дѡ къзвѣстеть людѣ Ꙗко
акүрїе жнкѣ ѣе. ꙗ съвкрѡше людѣе ѡ писани фараѡновѣ. ꙗ рѣ акүрїе црѣ
не коудн неуалѣ азъ ѡвѣщѡемъ емъ. ꙗ зѡ. ꙗ. лѣтъ, дѡнѣ емъ къзѡмъ
ꙗ приннесъ к тебѣ. Ꙗко сѣ слыша црѣ ꙗ къзрѡвѡсе, ꙗ съзва оумннкѣ
ское ꙗже вѡхъ емъ оу латорн. ꙗ къдѡ нмъ дѡры. ѡ дряга моѣго ꙗже
ме къдѡ црѣ. ꙗ посади ѣгѡ выше късѣ. ꙗ зѡпѡкъдѡ азъ акүрїе. к.
ноевнѡ мѡ. ꙗ да нѣхъ нѡоуѡетъ на нѣо лѣтетн ꙗ къснѡтѡше нѣхъ. ꙗ рѣ
црѣ послѡ ме дѡ нѡвъ къ црѣ фараѡнѣ. ꙗ посла ме ꙗ поѣхъ съ собою
коѣ. ꙗ ѣще не дошѣшоу ми градъ фараѡновъ. ꙗ постѡвѡхъ прѣвѣкѡтн
ноѣвѡуе ꙗ вѣдѣ Ꙗко оугодно ми бысть. ꙗ вѣнѡдѡ въ грѡ. послѡ къ
фараѡнѣ црѣ. ѣже ѣсы послѡлъ сннѡгрннѣ црѣ се прншлѡ есѣ ꙗ по-
келѣ црѣ ꙗ дѡ ми ѡвѡтѡтн ꙗ прнзкѡ ме прѣ собою. ꙗ къпрѡшѡ ме кѡко
ты ѣе нме. ꙗ не повѣдѡ емъ. нѣ рѣ нме мое ѣе ѡвннкѡ. ѣдннѣ ѡ ко-
нѡрѣ ѣгѡ ѣсѣмъ. Ꙗко слыша фараѡ ꙗ рѡзвѣкасе. ꙗ рѣ ми азъ лѣ ѣсмъ
хѡжѣшн твоѣгѡ црѡ. поуто коѡшнѣ не послѡ къ мнѣ. ꙗ реуѣ акүрїе
коѡшнѣ колымъ послѡ. ѡ мене ѣдва к тебѣ оумлѡнне. ꙗдн ѡ мене ꙗ
прнди зѡоуѡтрѡ. ꙗ дѡ ми ѡвѣщѡѣешн къпросѡ моѣмъ. ѡще лн не ѡвѣ-
щѡешн. тогда прѣдѡ тѣло твоѣ итнѡамъ нѣнѡмъ. ꙗ на оуѡтрѡ покелѣ
црѣ. постѡвн ме прѣ собою. ꙗ сѣдѣ на прѣстолеъ своѣ зѡатемъ. ꙗ ѡдѣ-
ѡсе въ свѣтн урѣкенїе. ꙗ ѡдѡѡ велмѡжнское къ свѣтѣ рѡзѡнѡнѣе. н
рѣ ми комъ пѡбнѣ ѣсмъ. ꙗ комъ пѡбнѣ сѡтъ велмѡжн мон ꙗ рѣ емъ
ты црѣ пѡбнѣ ѣсы сѡнѡцѣ. ѡ велмѡжн твоѡ лѡуѡмъ сѡнѡнѣмъ. ꙗ помѡ-
ѡа црѣ ꙗ ѡвѣщѡѡвѣ. рѣ оумннкѣ ѣе господннѣ твон ꙗ ты тѡкоѣе. ꙗ
того рѡдн пѡслѡ господннѣ твоѣмъ сѡделѡты ми грѡ меѣжъ нѣомъ ꙗ
землю. тогда послѡхъ азъ акүрїе ꙗ прннесѡше ми ноевѡкъ. стоѡ же
црѣкн ꙗ късѣмъ людѣ. ꙗ нѣстыхъ нѣхъ горе къзлѣтѡты. ꙗ къзѡн ѡтро-
ѡс Ꙗко же въ нѡоуѡенѣ. се дѣлѡтелѣе гѡтовнѣ понесете кѡрѣ ꙗ кѡме-

нїе да не къснзть. ѿвѣща црѣ кто мѡжетъ на тѡлнкѡ висотѡ възнты. и рѣ црѣвн азъ дѣлателїе възспзстыхъ. а ты понесы вѡрь и каменїе аще ли не понесешн. то да нѣ до на внна. и възспн акърїе понесете карь и каменїе. ѡны же слышавше поуѡднше. възнестн каменїе. и науенъ акърїе быти клѡстеле егѡ. и побзгоше възсы. фараѡнъ рѡзгне-касє и рѣ поуто кїешн людн мое възно. и рѣхъ емѡ азъ творѡ нлн ты. еже есы зауель. аще вы хотель едннемъ днємъ сннагрнпъ црѣ два вы грѡ сътворишь. и рѣ нмъ иди ѿ менъ и прндн заоўтра рано. и прндѡ къ немѡ и рѣ мѡ ты ли есы акърїе. нъ се слово ѿвѣщан мн что ꙗе се еже на вѡшенъ землн, ѡслы ревзть. а нашн ковнлн жрѣветсе. и се слышѡ и рѣ ѡтрокѡ своѡ. оўхватъ мн пхорѡ жнкѡ и прннесете. ѡнн шедше и прннесоше. и рѣхъ нмъ быте егѡ дождеже егѣгѣтск. землѡ оўслыншть. и науеше быти егѡ. ꙗко слышавше людїе повѣдаше црѣ фараѡноу. акърїе вгѡмъ нашнмъ възсмнѡсе. ꙗко слышѡ фараѡ звѡ ме и рѣ мн что творншн ѡ акърїе. и рѣ емѡ снн пхорѡ: велнкѡ мн на кѡ сътвори. сннагрнпъ црѣ дѡлмн вѣ еднного птнцн. и ношѡхъ на рѣцѣ и поѡше мн възньже уѡ хошехъ, и възжѡ ме и хожѡ прѣ црѡ. и въз сїю ношъ прїнде пхорѡ сын ѡ адорскые землн, и оўдѡвн егѡ и пѡкы прїнде сѡмо. и рѣ емѡ фараѡнъ внѣѡ те ѡ акърїе ꙗка ѡстарель есы и оўмъ твоѡ ѡскоўдель есть. ѡ егѣпта до адорекые землн тѣсвщъ пырнщъ дѡ како сы пхорѡ зѡ еднѡ ношъ оўгрнзе петлѡ твоємѡ глѡвѡ. и рѣ емѡ акърїе дѡ како слышаше ѡ адорскїе землѡ ѡслы ревзть. а зде твоѡ ковнлн жрѣветѣ. а ѡ егѣпта до адорскые землѡ тѣсвщъ пырнщъ. ꙗко слышѡ фараѡнъ реуѣ сїю ѡ менъ оўдн-внсе. и рѣ мѡ ѿвѣщан мѡ за слово сѣ. что ꙗестъ едннѡ дѡвѡ, и н тѡ дѡвѡ, кї. стальновѣ. и на стальновѣ тѡ. л. колесь. и въз колесѣ. в мншщѣ едннѡ урѣнѡ, а дрѡга вѣла. и рѣхъ емѡ сѣ въз нашенъ землн пѡ-стнрїе то знѡють. и рѣ емѡ дѡвѡ ꙗе годннѡ. а кї. стальнѡ. кї, мѡн. а, л. колесь. л. днн, въз мѡвѡ. а, в. мншщѣ едннѡ урѣнѡ а дрѡга вѣла. то ꙗе днѡ и ношъ. и пѡкы рѣ мн фараѡнъ. дѡ нсвун мн юже ѡ пескѡ. и рѣхъ емѡ повѣлн ѡтрокомъ твоѡмъ дѡ нзнесоўть егѡ и зъ полѡте твоен. и азъ сътвори егѡ. и рѣ фараѡ не слышѡ твоегѡ словѡ. нъ сътвори ꙗко же рекѡ. и помнслѡхъ азъ акърїе въз срѣцн своємъ. и прѡврѣтѣ стѡнѡ грѣмо слнщѡ, и възѣ пѣськѡ и възспѡ въз дѡплннѡ. и възврѣ-тесе слнще ꙗко юже. и рекѡ фараѡнѡ опѡвѣлн ѡтрокѡ дѡ и зѣгнѡють

юже се да и дрзго на то мѣсть и зкїю. и рѣ бакѣнь еси ѿ акүріе за
 толїкх прѣмздрость. и сѣтвори фараѡнь пирь велыкы. и да мн за.
 г. лѣ дань ѿ егүпѣтскыє земле, и пѣсты ме къ своѣмх мрѣ. и слы
 ша ме идзца и знде протнх менѣ. и сѣтворише радѡ велнх. и рѣ ми
 синагрїнѣ црѣ коѣ докрѡ хоцешн да сѣтвори ти. и рекохъ емз да мн
 гасн снѣ моѣго анаданѣ. понеже забвѣль іестъ оүченїе моѣ, прѣвѣ
 словеса и прѣмздрость. и приквѡша егѡ къ мнѣ. и рѣ мн сѣ естъ сѣ
 стрнункѣ трѡн анаданѣ. и дакѣ ти егѡ въ рзцѣ и утѡ ты іѣ вола тво
 рн. и приквѡ егѡ въ дѡмѣ скон. и възложн на кїю егѡ юже же
 лѣзно. и нозѣ къ кладѣ възложн. и наүѣ егѡ быти и мзун и дахъ емз
 твїю хлеба и водз къ мѣрѣ. и рѣ ѡтрокх своѣмх и ме емз нагзбмль.
 пншн утѡ хоцз глатн анаданѣ. снз мон анаданѣ азъ те посадн и
 прѣстоле утнѣ. а ты мене къ калѣ сн кврѣже. бнѣ мн есы снѣ ꙗко
 коза пасѣ рзн. и рѣ рзн ен утѡ ме пасешн козо. да унмтн кожз
 унстеть. и рѣ коза, некѣ крѣ трѡн и земь а коремн хоцеть кѡжз
 унстыть. бнѣ мн еси снѣ ꙗко улѣк стрѣлыкѣ къ нѣо и стрѣлѣ нѣо не
 досеже а ѡнъ себѣ грѣ творѣше. бнѣ мн есы снѣ ꙗко же нѣктѡ кн
 дѣвъ дрзга своѣго ѡздѡбнѣна. а ѡнъ водз възла на нь. снѣ како ты
 помнслы моѣ мѣсто прїнеты. снѣ бѣ пехоте трѡс заіе мнслы послз
 шѣтн. снѣ былъ мн еси ꙗко вѣлкѣ сретѣ ѡслѣ, и рѣ зрѣкн еси ѡсле
 ѡнѣже рѣ емз тако зрѣвъ господнн мон кон ме заъ свежалъ та ме ты
 хоцешн и зѣасты. снѣ былъ мн есы ꙗко же стѣпнца лежзшн и прнде
 къ нен заѣцѣ и рѣ утѡ творишн зде. ѡнѣ же рѣ кланѣмсе бѣ. да
 утѡ дрзжншн къ оүстехъ. ѡнѣ же рѣ хлѣвцѣ и рѣ ен заѣцѣ трѡн
 хлѣвцѣ лзкѣвъ естѣ. и трѡѣ кланѣнїе не прнемлетѣ бѣ. снѣ протнвнѣ
 еси слонѣ. главоү днже внсоко. а самъ рогн и зломн. снѣ былмн есы
 ꙗко же котлз приковаше златѣ крнгн. а ѡномз же ннкогда и збн
 урнннѣ. был мн есы снѣ ꙗко же ꙗблѣка рѣствцїѣ надъ водою утѡ
 ражаше то водѣ ѡношаше. былмн есы снѣ ꙗко же и пхорѣ. реклн
 емз ѡстанысе тѣтн. ѡнѣ же рѣ аще вы мн злѣатн ѡхн. а рзце сребрѣ
 не, не хоцзсе ѡстѣкнн. азъ вндѣ жрѣве гдѣ погзблѣ мтрѣ свою.
 снз азъ те възскрѣмн на свѣтъ. и напѣл медѡ и кнѡ, а ты менѣ нн
 водѡ. снѣ азъ те помѣзѣ утннмь мѣсломя. а ты моѣ тело нс калѣ къ
 землн былъ мн еси снѣ ꙗко же и крѣтъ. и злезъ протнвз слнцз н
 легь. и прлстеть ѡрель и кзѣе н. и рѣ снѣ мон. не деи гнѣ болше ме

не рыци. нѣ помлзи. и кѣз съгрѣшайю цаѣци и прѣцають и и ты мене
 прости. да конемь твоимь пореваю. и на скынимь твоимь пастырь вз-
 доу. снѣ былъ ми еси яко же рѣше каѣвѣ. по утѣ ходиши овцамь по-
 трагоу. да прахъ ѡуи твои насиплетъ. а ѡнь рѣ ѡвуйи прахъ зрѣвъ
 естъ ѡуимѣ моймѣ. ене оууни сѣть вѣлка кннгѣ. и рекоше рыци азъ
 вѣке. а ѡнь же рѣ козле и ѡре. а снѣ азъ те наоууи доврѣ. а ты
 помисли на ме зло. нѣ естъ бѣ доврѣ творен. и правде помаѣ. ѡслав-
 сѣть главѣ поставни. на злаѣтомь влюде. а она се скѣлѣла въ пепель.
 и рече своѣи главе, не мислыши доврѣ зацо вѣжниши ѡ уты.

Снѣ рекли сѣть въ повѣстѣ

щѣ родниши тои снѣ зо

вѣтсе. а ино роже

ни, хлѣпъ иѣ. въ

тъ уа. а

над

ань мрѣ

тѣвъ въ. да б

рѣтѣе, доврѣ

иже творитъ

доврѣ ѡбрѣце

тъ. а еже имъ

конаѣтъ. по

дрѣго сѣ

се

вънию

къпадне

тъ. коньѣное

теуенѣ акѣрѣево.

коуже нашемъ сла.

въ вѣкы вѣкомь, амниъ:-